5 Jezusovo rojstvo
Božič

Luka 2, 1-14:

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora. V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes. se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

25. decemeber 1871

To poglavje obravnava Moje rojstvo, praznik, katerega po vašem cerkvenem običaju praznujete 25. decembra.
Že prej Sem spregovoril nekaj besed o tem prazniku. Podrobnosti, ki so spremljale Moje rojstvo, poznate delno že iz zgodovine Moje mladosti, (Jakob Lorber: Jezusova mladost), delno pa iz Evangelijev Mojih apostolov; in vendar obstaja še nekaj nepojasnjenega v tem dejanju Mojega prvega vidnega pojava na vaši zemlji, katerega globlji pomen v ustreznem duhovnem pomenu še ne poznate. Zato želim ob tej priložnosti preko tega teksta v poglavju Lukovega Evangelija razodeti še več, vam in vsem Mojim bodočim verujočim otrokom, da boste videli, da ima tudi najmanjše, kar zadeva Mene in Moj prihod na zemljo, velik pomen in se bo duhovno ponovilo pri Mojem Drugem Prihodu na to majhno oblo, prebivališču Mojih otrok.
Kakor je bil nekoč na zemlji ravno tisti čas in tisti narod določen, da bo priča temu velikemu milostnemu in ljubezenskemu dejanju, katerega Sem za vas in za ves duhovni svet izpolnil, bosta tako tudi pri Mojem Drugem Vidnem Prihodu, čas in dežela izbrana tako, da bosta temu zaključnemu dogodku najbolj primerna.
Niste zaman ta praznik imenovali "Sveta noč". To je bila posvečena noč, ko Sem se vam in vsemu materialnemu stvarstvu na ljubo, posvetil kot žrtev ponižnosti s tem, ko Sem kot neskončni Gospod celotnega stvarstva oblekel krhko trohljivo oblačilo, ki med milijoni bitij na drugih svetovih, kar zadeva zunanjo obliko, daleč zaostaja za najvišjo izvorno obliko človeka. Mnogi prebivalci drugih svetov so tako bogato opremljeni, da človek te zemlje izleda samo slab posnetek tega, kar Sem položil v to obliko, kot posnetek Mojega lastnega Bitja. Čeprav ljudje živeči na drugih svetovih prebivalce te zemlje v mnogočem daleč prekašajo, so preblivalci te zemlje v duhovnem pogledu, določeni za nekaj daleč večjega, kakor tisti živeči v rajskih

svetovih in soncih. Čeprav se jim smehlja večna pomlad in živijo v tako srečnih odnosih, da si jih vaša domišljija ne more predstavljati, se ne zavedajo jasno spoznanja Moje Biti, Mojega duhovnega stvarstva in Moje Očetovske ljubezni.

Dobri so zato, ker jih nič zlobnega ne poskuša zapeljati. Poznajo nekakšno Najvišje Bjtje, padejo pred Njim iz spoštovanja na zemljo; toda dihče od njih si ne drzne misliti, da bi to najvišje bitje nekoga, ki ga je On ustvaril, želelo pritisniti na Svoje Očetovske prsi, in mu dati sladko ime otroka.

To je pridržano samo tistim, ki si morajo takšen položaj pridobiti z bojevanjem in zmago, da lahko postanejo otroci Boga. V šoli, kjer se takšni otroci izobražujejo, mora poleg najvišjega mogočega duhovnega povišanja, biti mogoče tudi nasprotno - najgloblje ponižanje, če hočejo, da se povsem odvrnejo od dobrega. Da bi vam pokazal, da je med takšnimi nasprotji napredovanje k boljšemu in da je zmaga nad vsemi preprekami mogoča, Sem se Sam oblekel v ogrinjalo zadnje neznatne človeške podobe. Sam Sem sestopil na to temno zemeljsko oblo, ki je, glede na opremljenost in velikost, v Mojem stvarstvu takšna, kakor infuzorijska (mikroskopska) živalca v primerjavi z vsemi lepotami in čudesi vaše zemlje.

Kakor pa je v celotnem Mojem stvarstvu vse z enako skrbjo oblikovano in je zadnja infuzorijska živalca v svoji obliki prav tako popolno zgrajena kot človek, gospodar zemlje, vam kaže Moje načelo stvarjenja, da Sem v vseh stopnjah ustvarjenega, prav Jaz v najmanjšem največji, in Sem prav v najmanjšem mogočni Stvarnik in Gospod. To je bil vzrok, zakaj Sem izvolil enega od najmanjših planetov, da bi tukaj pokazal Mojo veličino in Sem s tem dokazal Mojemu svetu duhov in duš, da je prav v najmanjšem mogoče največje, in da je v največjem poniževanju mogoče doseči največjo blaženost; da je tisti, ki žrtvuje vse, vreden, da vse poseduje.

Zato se Moje rojstvo ni zgodilo v neki palači, in ne staršem visoko postavljenih ljudi, temveč se je zgodilo v najnižjem položaju. Morala pa je vendar v vseh okoliščinah, ki so se srečale tam, biti prikazana ta visoka duhovnost Mojega rojstva. Tako je bilo določeno, da je bilo po Herodu zapovedano ljudsko štetje, in Jaz nisem ugledal luči sveta v od ljudi zgrajeni hiši, ampak v Moji hiši, to se pravi pod milim nebom v votlini.

Priče Mojega rojstva niso bili cesarji ali kralji, niti celo navadni ljudje, temveč samo živali, - nepokvarjena ustvarjena bitja.

Ljudsko štetje je moralo doprinesti k temu, da se je Marija odpravila na pot v Betlehem, da je izpolnila to, kar Kralja vsega stvarstva poveličuje.

Milijoni visokih duhov so peli hvalnico: "Čast Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje!" Ti in živali, ki so oboji izšli iz Moje roke, so bili navzoči pri Mojem rojstvu. Takšne priče pristajajo Meni, temu v plenice povitemu Gospodu nad

Vojskami.
Z ljudskim štetjem Moje rojstvo ni moglo ostati neopaženo. Takrat je moral vladati tudi kruti Herod kot deželni glavar ali četrtni knez v Jeruzalemu, da je otežil Moje vzgajanje in življenje. S premagovanjem vseh teh težav naj bi bilo dokazano, da čeprav Sem se postavil v najnižji položaj, Bom vpričo vsega Mojega stvarstva, Mojo nalogo vsekakor rešil, namreč: prav iz primera ponižnosti in samozatajevanja Sem naredil iz te majhne zemlje šolo za Moje otroke, ki bodo nekoč določeni, da bitjem, živečim na drugih zvezdah in soncih, podobo velikega Duha in Stvarnika vse vidne narave spremenijo v ljubečega Očeta.
Kar Sem pred eoni sklenil in pred več kot tisoč leti pričel, to se sedaj bliža dopolnitvi. Moj verski nauk, Moja Beseda, ki se ne more zamenjati z nobeno boljšo - pa naj ljudje še tako v mislih razglabljajo - Moj nauk ljubezni mora biti vsesplošno sprejet! Vladati mora samo ljubezen, in vse strasti človeškega srca, ki Sem jih vanj položil samo zato, da bi si z borbo proti njim priborila in si zaslužila ljubezen, vse te strasti človeških src morajo biti premagane in ležati na oltarju ljubezni. Sovraštvo, maščevanje, napuh in kakorkoli se že imenujejo ti mogočni nagoni hudobije v človeku, morajo vsi obmolkniti. Križ, na katerega Sem bil nekoč pribit in Sem za vsa zablodela ljudstva prosil odpuščanja, mora vsakdo vzljubiti kot simbol sprave, ter spoštovati in nositi v preizkušnji kot spomin na pot, katero Sem pokazal, in katera edina lahko vodi ljudi k duhovni višini.
Kakor so v Mojem življenju na zemlji proti koncu razmere na videz delovale proti Meni, in navidezno nosile s seboj Moj padec in smrt, Sem vendar z Mojim vstajenjem iz materije in vrnitvijo v Moje duhovno kraljestvo moral povzročiti največje zmagoslavje, tako se tudi sedaj množijo za ljudi navidezne nesreče, množijo se znamenja strašnih katastrof. Toda človek se mora vzdigniti kot ptič Feniks iz pepela, iz zažganih posvetnih nazorov in predsodkov, nepoškodovan, kot duhovni proizvod svojega Stvarnika, kot duhovni otrok najvišjega duhovnega Očeta.
Tja je usmerjeno vse, tja naplavlja, kot ladjo brez krmila, celotno človeštvo. Razdejane bodo morale biti vse umetne zaščitne stene, katere je človeški razum kot železni oklep ovil okrog srca, ki bije za ljubezen. Uničene morajo biti pregrade rojstva, stanu in površnega spoznanja. Človek mora prenehati misliti z razumom, in se naučiti čutiti s srcem. Le takrat, ko topel ogenj ljubezni najprej ogreje vso njegovo dušo, šele potem lahko modrost, kot urejevalna sila, postavi meje ljubezni in človeštvu pusti občutiti vse to, s čimer Sem jih opremil in zakaj Sem jih ustvaril tako in ne drugače.
Kadarkoli Sem kot Kristus na zemlji molil k svojemu Očetu v nebesih, je bila vedno Modrost tista, ki je poklicala Ljubezen, da bi s tem klicem ukrotila njeno brezmejIno

delovanje. Tako kot modrost in ljubezen lahko obstajata druga z drugo, prav tako Sem bil kot Kristus povezan z Mojim očetom, Ljubeznijo in Sem zaradi tega lahko rekel: 'Nihče Me ne pozna, razen Oče v Nebesih, in samo Jaz Ga poznam!' ali 'Jaz grem domov k Očetu!' in tako dalje. S tem sem hotel povedati: Cel svet je ustvarjen iz ljubezni, toda modrost je urejala njene okoliščine. Ljubezen ustvarja in modrost ohranja. Ljubezen kot "Oče" postavi najvišji simbol čistosti; s tem jo Jaz, modrost, kot "Sin" dokazujem z dejanji. In kakor sta ljubezen in modrost združeni, oblikujeta celotno Moje bitje in tam v najpopolnejši podobi obstajata, tako mora tudi človek, kakor Moj potomec, postati izraz ljubezni in modrosti. Najprej mora ljubiti in se potem učiti postati moder, da bi Moje stvarstvo in svoje poslanstvo v popolnosti spoznal in dojel.

Tja se usmerja Moje prizadevanje z vami in vsi dogodki vas priganjajo v to smer, da izpeljete ponovno rojstvo Jezusa v vaši notranjosti, On vas želi tja voditi in usmerjati kakor izraz modrosti in ljubezni, dokler ne bo kmalu ta Stvarnik, Gospod vseh gospodov, kot oče (ljubezen) podvojen s Sinom ali Kristusom (modrost), osebno zopet vidno sestopil na zemljo in drugič in zadnjič lahko izgovoril, kar je na križu pred več kot tisoč leti izgovoril, namreč: "Dopolnjeno je - Dopolnjeno je veliko delo sprave!"

Svojim duhovom Sem pokazal, kako je to, kar je bilo za njih nemogoče, postalo mogoče. S tem primerom Sem hodil pred vami in Sem sedaj Moja bitja na tej majhni zemlji naredil za državljane Mojega neskončnega kraljestva, za Moje edine otroke.

Kar Sem nekoč v zibelki v neki votlini pri Betlehemu pričel, kar je bilo opevano s strani milijonov angelskih duhov, toda ne od ljudi dojeto, kvečjemu nekateri so to slabo slutili, je dopolnjeno.

Dopolnil Sem delo sprave, ljubezni in odpuščanja. Svet je očiščen vseh nečistih umazanij sebičnosti, in četudi bodo nesreče in katastrofe uničile zemeljsko telo ljudi, - ne morejo nič storiti človeškemu duhu in duši. Ta stoji vzvišen nad vsemi razbitinami sveta, z razširjenimi rokami po Božjem Rešitelju, ki bo - kakor nekoč tam - vsem zaklical: Pridite k Meni vsi, ki ste obteženi, da vam Bom odvzel breme in vas poživil! Pridite sem, vi borci za ljubezen in modrost, vi ste krona življenja, vam je kraljestvo duhovnega sveta odprto, da boste lahko videli, kako se trume angelov veselijo in pojejo hvalnice Gospodu Očetu, namreč z besedami kot nekoč: "Čast Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem!" Kajti On je prišel v svojo lastnino, in Njegovi otroci so Ga spoznali. Amen.

Gottried Mayerhoffer
Gospodove pridige